

Reactie Werkgroep DMH op pleitnotitie

Bijgaand de pleitnotitie die door de heer Johan Vollenbroek is gebruikt tijdens de rechtzitting van gisteren, maandag 30 januari 2012 bij de rechtbank in den Haag.

De zaak ging over het ten onrechte verleende goedkeuring van het stortplan 2010.

Bij deze zaak welke was aangespannen door de Gemeente Sliedrecht en de Stichting Werkgroep Derde Merwedehaven waren aanwezig enerzijds, de heer Johan Vollenbroek, alle 3 leden van de Stichting en anderzijds vertegenwoordigers van de Provincie en van de Derde Merwedehaven.

Helaas was het college van B&W van Sliedrecht niet vertegenwoordigd in een persoon, de president van de rechtbank vroeg er wel na.

Frappant detail is, dat de Derde Merwedehaven voor 100% getracht heeft de Stichting, maar ook de Gemeente niet ontvankelijk te verklaren. Zowel in de aanloop van de rechtzaak als tijdens de rechtzaak.

Bij aanvang van de zitting zei de president van de rechtbank dat dit niet aan de hand was, maar de advocaat van de DMH had in haar pleitnotitie van 45 punten toch nog 30 punten over de ontvankelijkheid opgenomen.

Uitspraak is op 14 maart a.s. of zoveel eerder als de rechtbank oordeelt.

We wachten maar geduldig af

Pleitnotitie

Procedurenummers 11/6706WABOM/V189

11/6719WABOM/V189

Maandag 30 januari 2012

Beroep tegen goedkeuring van het Stortreglement 2010/
Afvalberging Derde Merwedehaven te Dordrecht
namens het College van B&W van de gemeente Sliedrecht &
de Werkgroep Derde Merwedehaven

Geachte Voorzitter,

Het door 11 januari 2012 door akd ingebrachte stuk berust op de aanname c.q. veronderstelling dat Eural categorie 170503 (*"grond en stenen die gevaarlijke stoffen bevatten"*) ook onder de categorie "bouw- en sloopafval" zou vallen volgens de definitie van de vigerende Wet milieubeheervergunning van 2002/annex aanvraag van juni 2001. Deze aanvraag maakt volgens het dictum (pagina 53) integraal deel uit van de Wet milieubeheervergunning van 2002. Met de Wet milieubeheervergunning van 2002 zal in het vervolg worden bedoeld: de Wet milieubeheervergunning van 2002 annex aanvraag 2001.

Kortheidshalve zullen we Eural categorie 170503* verderop aanduiden als "gifgrond". Dit is met gifstoffen vervuilde grond afkomstig van veelal *bodemsaneringslocaties*. Dat daar later soms ook op gebouwd gaat worden is een ander verhaal.

Is gifgrond c.q. met gifstoffen vervuilde grond van saneringslocaties wel bouw- en sloopafval?

De veronderstelling dat gifgrond volgens de Wet milieubeheervergunning van 2002 onder de categorie bouw- en sloopafval is onjuist zoals ten eerste blijkt uit de aanvraag van 2001 en de Wm-vergunning zelf:

1. In de aanvraag van 2001 wordt onder "Begrippen en Afkortingen" (geen paginanummering, helemaal voorin) "Bouw- en sloopafval (1)" gedefinieerd als "*afvalstoffen bestaande uit bouwafval, renovatieafval en sloopafval*" (quote). De noot (1) verwijst aan het einde van "Begrippen en Afkortingen" naar NEN 5880. De volgende definities komen uit deze **NEN 5880** (letterlijke quotes):

4.17 bouw- en sloopafval: Afvalstoffen bestaande uit **bouwafval** (4.16), **renovatie-afval** (4.41) en **sloopafval** (4.48).

4.16 bouwafval: Afvalstoffen die vrijkomen bij het bouwen en onderhouden van *gebouwen* en andere *bouwwerken* en *wegen*.

4.41 renovatie-afval: Afvalstoffen die vrijkomen bij renovatie van *gebouwen* en andere *bouwwerken* en *wegen*. Renovatie-afval bestaat uit zowel bouw- als sloopafval.

4.48 sloopafval: Afvalstoffen die vrijkomen bij het slopen van *gebouwen* en andere *bouwwerken* en *wegen*.

Hieruit blijkt dat van saneringslocaties afkomstige gifgrond *niet* onder "bouw- en sloopafval" valt volgens de definities in de vergunningaanvraag van 2001. De NEN 5880 bevestigt dit.

2. In dezelfde lijst in de aanvraag wordt ook "Baga" gedefinieerd. De Eural wordt *niet* genoemd. Waar in de aanvraag dus wordt verwezen naar "gevaarlijk afval" is uitdrukkelijk *Baga* bepalend, niet de Eural.
3. Op pagina 4 van de Niet-technische samenvatting worden "bouw- en sloopafval" en "niet-reinigbare verontreinigde grond" als *verschillende* categorieën aangeduid. Er staat ook dat, met uitzondering van baggerslib, geen andere gevaarlijke afvalstromen (Baga) zullen worden geaccepteerd. Zie ook bovenaan pagina 5 van de "Niet-technische samenvatting", waar staat: "*Afvalstoffen zoals grond of andere stromen die misschien gevaarlijk afval kunnen zijn, accepteren we alleen als uit een analyserapport blijkt dat ze geaccepteerd mogen worden*". Er worden dus monsters genomen en als de normen hoger zijn dan Baga wordt de vuile grond *niet* geaccepteerd. Voor bouw- en sloopafval ligt dat anders volgens de tekst: daar wordt alleen visueel geïnspecteerd. Dit bevestigt ook dat gifgrond *niet* onder de uitzonderingen van het Baga viel omdat gifgrond *geen* bouw- en sloopafval is.
4. Op pagina 9 van de hoofdtekst van de aanvraag wordt nogmaals bevestigd dat alleen afvalstoffen zullen worden verwerkt die volgens Baga niet als gevaarlijk afval kwalificeren c.q. binnen de Baga-grenswaarden blijven.
5. In Deelrapport 2 bij de aanvraag/vergunning wordt onder "Acceptatievoorwaarden" vermeld dat alleen afvalstoffen worden geaccepteerd die onder Baga *niet* als gevaarlijk afval kwalificeren. Overigens staat hier ook dat "*afvalstoffen geen biologisch afbreekbare componenten mogen bevatten die bijdragen aan stortgasvorming*". Zie verderop.
6. Op pagina 4 van de *Wm-vergunning* staat in de "Begrippenlijst" de volgende definitie van "Bouw- en sloopafval": "*afval bestaande uit bouwafval, renovatie- en sloopafval dat vrijkomt bij het bouwen, onderhouden, renoveren en slopen van gebouwen en andere bouwwerken en wegen*". Dit is consistent met de aanvraag en NEN 5880. Hierin is dus niet inbegrepen: gifgrond afkomstig van saneringslocaties.
7. Op pagina 14/53 van de *Wm-vergunning* staat dat wat onder de oprichtingsvergunning van 1992 conform Baga vergund was ook in de *Wm-vergunning* van 2002 vergund blijft. Er staat ook uitdrukkelijk dat in de *Wm-vergunning* van 2002 "*dezelfde beperkingen worden opgelegd als in de oprichtingsvergunning*".
8. Dat de begrippenlijst van de *Wm-vergunning* van 2002 al verwijst naar de Eural maakt dit niet anders. Dit betekent dat de afvalstroomnummers moeten worden omgezet, zoals in stortreglement 2003 ook is gebeurd. Dit wil niet zeggen dat dan ineens ook de concentratiegrenzen veranderen.
9. In voorschrift 1.9.1 wordt onder "a." de categorie "bouw- en sloopafval" genoemd. Onder "b" gaat het om (gifgrond als de concentraties gifstoffen boven de Baga-grenswaarden liggen). Ook hier zijn dus verschillende categorieën voor (1)"bouw- en sloopafval" en (2)"verontreinigde grond".
10. Uit voorschrift 1.9.2 onder lid 1 blijkt ook dat er met betrekking tot asbesthoudend *bouw- en sloopafval* geen acceptatienormen gelden met betrekking tot asbest. Die gelden wel voor "*verontreinigde grond*": maximaal 5.000 mg/kg. Dit zou dan wel verpakt moeten worden gestort¹.
11. Voorschrift 3.19. 1 van de *Wm-vergunning* van 2002 stelt uitdrukkelijk dat gewerkt moet worden conform het **Stortreglement 2001**. Ook in dit stortreglement wordt weer onderscheid gemaakt tussen "bouw- en sloopafval" enerzijds en "verontreinigde grond" anderzijds. Dit blijkt uit pagina 9 van de tekst van het stortreglement 2001.
12. In de bijbehorende acceptatielijst van het stortreglement 2001 (zie volgende pagina van deze brief) staat in de op een na laatste kolom dat voor "Grond" moet worden getoetst op al dan niet overschrijden van de Baga-grenswaarden conform analysepakket IV (laatste kolom). de (0) die erbij staat betekent dat het als aanvullende eis moet gaan om niet-reinigbare grond.
13. Het stortreglement 2001 kent aparte protocollen voor asbesthoudend bouw- en sloopafval (A) en Grond (B). (A) hoeft niet te worden geanalyseerd, hetgeen logisch is (geen concentratiegrenzen aan selectief verwijderd bouw- en sloopafval), (B)(Grond) echter wel omdat de Baga-grenswaarden niet mogen worden overschreden.

¹ Uit het MWH rapport blijkt dat er sinds 2002 circa 130.000 ton van dit afval *onverpakt* is gestort, dit is strijdig met voorschrift 1.9.2.

	Nuttige toep.	Baga	Analyse-pakket
--	---------------	------	----------------

				C Bouw- en sloopafval, afval van aannemers
11.01.101				C 01 Bouw- en sloopafval
11.01.102				bouwafval (5)
11.01.105				sloopafval (5)
11.01.107				bouw- en sloopafval, verontreinigd (5)
12.19.209				sloopafval, verontreinigd (5)
12.20.199				glaswolafval (5)
12.20.202				puin, n.e.g. (5)
12.20.203				wegafval, opgebroken (5)
12.20.205				asfalt, asfaltpuin (5)
12.20.209				freesasfalt (5)
12.20.411				wegverharding, n.e.g. (5)
15.41.352				steenwol (7)
15.41.553				puin; ijzermelarij-/gieterij (5)
				puin: vuurvast (5)
09.01.101			IV	C 02 Grond
09.01.102			IV	grond, verontreinigd met oplosmiddel, verf (0)
09.01.103			IV	grond, verontreinigd met olie (0)
09.01.199			IV	grond, verontreinigd met PAK's/cyanide (0)
09.02.101			IV	grond, verontreinigd, halogeenaarm, n.e.g. (0)
09.02.199			IV	grond met bestrijdingsmiddelen, halogeenhoudend (0)
09.03.000			IV	grond, verontreinigd, halogeenhoudend, n.e.g. (0)
09.04.000			IV	grond, verontreinigd met zware metalen (0)
09.04.101			IV	grond, organisch en anorganisch verontreinigd (0)
09.05.000			V	grond, verontreinigd met PAK's/cyanide/zware metalen (0)
				baggerstib/specie

Versie 6, 26-03-01

Acceptatielijst

14. Dit stortreglement 2001 is derhalve middels voorschrift 3.19.1 aan de Wm-vergunning van 2002 gekoppeld en is daarmee een integraal onderdeel van de Wm-vergunning van 2002. Dit stortreglement beperkt de vergunde scope van te storten afvalstoffen tot precies hetgeen is aangevraagd in de aanvraag van 2001.
15. Omdat het stortreglement 2001 een integraal onderdeel is van de Wm-vergunning dienen latere stortreglementen binnen de grenzen van de Vergunning 2002/aanvraag van 2001/stortreglement 2001 te blijven tenzij om verruiming wordt gevraagd middels een uitbreidingsvergunning of een revisievergunning procedure. Dit is voor zover ons bekend nooit gebeurd.
In het geval dat wijzigingen van latere stortreglementen binnen de grenzen blijven hoeft *niet* te worden gepubliceerd, omdat hetgeen al vergund is al eerder is getoetst. In het verleden is getoetst op WCA/BACA/Baga, waarbij wij aantekenen dat hiertussen slechts beperkte verschillen waren. Wij gaan er dus vanuit dat toetsing van de milieu effecten in het MER van 1991 heeft plaatsgevonden op basis van Baga nomen, niet op basis van de veelal ruimere Eural grenswaarden. Voor sommige gifstoffen scheelt dit een factor 20 (200%), zie verderop.
16. De Wm-vergunning dateert van april 2002. Op 8 mei 2002 is de Eural in werking getreden. Het oude stortreglement van 2001 moest dus worden aangepast aan de systematiek en categorieën in de Eural. Het **Stortreglement oktober 2003** geeft dit in paragraaf 1.1 ook aan. De bijbehorende acceptatielijst is naar Eural "vertaald". Deze geeft voor "gifgrond" c.q. 170503 ("*grond en stenen die gevaarlijke stoffen bevatten*") met concentraties gevaarlijke stoffen boven de Baga-grenswaarden aan dat hiervoor met betrekking tot de afvalberging DMH een "Stortverbod" geldt. Ten overvloede wordt ook nog eens "NA" aangegeven, hetgeen volgens de legenda "Niet Acceptabel" betekent.
17. Onder "Stap 4" in het stortreglement 2003 wordt (juist na de acceptatielijst) uitdrukkelijk nog weer eens gesteld dat binnen de "Eural-systematiek" toch de "*oude concentratiegrenswaarden van het Baga bepalend blijven*". Uit de lijst blijkt verder dat alleen selectief verwijderd "schoon" bouw- en sloopafval mocht worden gestort. In artikel 9.1 "Niet toegelaten afvalstoffen" staat dat geen afvalstoffen ter verwerking mogen worden aangeboden als ze kwalificeren als gevaarlijke afvalstof conform Baga, dit met uitzondering van baggerspecie en baggerscheidingsresidue. In artikel 9.3 staat dat "voorts" voor "grond" ook geldt dat er een niet-reinigbaarheidsverklaring moet worden aangeleverd. Ergo: de concentraties gevaarlijke stoffen in gifgrond moeten binnen de Baga-grenswaarden blijven, en er is tevens aanvullend nog een verklaring nodig.

18. Het stortreglement 2003 kent ook aparte protocollen voor asbesthoudend bouw- en sloopafval (A) en “niet-reinigbare verontreinigde grond” (B). (A) hoeft niet te worden geanalyseerd, (terecht, geen concentratiegrenzen aan selectief verwijderd bouw- en sloopafval), (B)(Grond) echter wel omdat de Baga-grenswaarden niet mogen worden overschreden.

Conclusie: de stortreglementen 2001 en 2003 zijn, voor zover wij hier na hebben kunnen gaan, terecht niet gepubliceerd omdat beide binnen de grenzen van respectievelijk de oprichtingsvergunning van 1992 en de vigerende Wm-vergunning van 2002 blijven.

19. In het **Stortreglement 2005** zijn de Euralnormen van toepassing verklaard. In tegenstelling tot hetgeen akd schrijft leidt dit voor sommige gifstoffen (drins, PAK, metalen tot een forse verruiming. Dit betekent voor de reeds zeer lang verboden pesticiden als Dieldrin en Endrin een verruiming met een factor 20. De gifgrond van Gouderak bevatte hoge concentraties drins. Op grond van het Baga mocht dit voor het grootste deel *niet* worden gestort op de afvalberging DMH. Op grond van het Eural mocht dit voor het grootste deel *wel*. Het storten van deze van Gouderak afkomstige gifgrond kon ternauwernood worden voorkomen. Het stortreglement 2005 treedt dus buiten de grenzen van de Wm-vergunning 2002/annex stortreglement 2003 en had dus moeten worden gepubliceerd. Dat is niet gebeurd en dus moet het ervoor worden gehouden dat de onderdelen, die buiten de Wm-vergunning 2002/annex stortreglement 2003 treden, niet rechtsgeldig zijn geworden. Het stortreglement had dus niet goedgekeurd mogen worden.
20. Volgens het per ongeluk goedgekeurde **Stortreglement 2010** mag elke soort gifgrond ongeacht de concentraties van gevaarlijke stoffen worden gestort. Zoals eerder aangeven is dit een significante wijziging in de betekenis die de IPPC richtlijn (nu RIE) eraan geeft. De “lex silencio” in de Awb is strijdig met de IPPC-richtlijn in die zin dat deze niet mag worden toegepast indien het gaat om een “significante wijziging” van een Wm-vergunning van een IPPC/gpbv-inrichting. Wij verwijzen met name naar artikel 12 “Wijzigingen van installaties door de exploitanten” lid 2 van de IPPC richtlijn waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat artikel 15 ook van toepassing is. Zie hiervan met name lid 1 onder (b): belanghebbenden moeten “*in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak worden geboden*”. Het tegendeel is hier het geval: Delta is er middels een procedure bij de Rechtbank in geslaagd dat wij het stortreglement 2010 pas tweede helft van januari 2011 ontvingen, bijna een half jaar na goedkeuring volgens de “lex silencio”. Uit het verloop blijkt dat er nooit inspraak heeft plaatsgevonden.

Conclusies:

- Gifgrond van bijvoorbeeld bodemsaneringslocaties viel onder Baga *niet* in de categorie “Bouw- en sloopafval”.
- De NEN 5580 bevestigt dit evenals de Nota van toelichting op het Baga, zoals verderop zal blijken.

Status van stortreglement

Het stortreglement is middels **voorschrift 3.19.1** een *integraal* onderdeel van de vigerende Wm-vergunning van 2002. Dit stortreglement is een “vertaling” van de Wm-vergunning voorschriften waar het gaat om de vraag welke afvalstoffen er mogen worden gestort. Dit stortreglement wordt “aan de poort” door medewerkers gebruikt om te bepalen of een aangeboden afvalstof al dan niet acceptabel is. Het moet dus ook zelfstandig leesbaar zijn zonder de Wm-vergunning van 2002 bij de hand te hebben. Het moet duidelijk zijn en niet voor meerdere uitleg vatbaar.

Omdat in de Wm-vergunning is geborgd dat het stortreglement een integraal onderdeel is van de Wm-vergunning dient het stortreglement als een soort van “melding” oude stijl te worden opgevat.

Vrij vertaald zei de Wet milieubeheer met betrekking tot de melding dat de effecten op het milieu potentieel niet mochten toenemen. In dat geval mocht een melding zonder een procedure conform Afdeling 3.4 Awb worden geaccepteerd. Wel werd er bij gesteld dat dit niet mocht leiden tot het “passeren” van bijvoorbeeld een eventuele MER plicht.

Het stortreglement 2003 is het laatste stortreglement dat hieraan voldeed. Onder verwijzing naar pagina 5 van ons beroepschrift van 8 augustus 2011 blijkt uit een vergelijking van de Wm-vergunning/annex stortreglement 2003 (dus na overgang op Euralcodes) dat 11 van de 12 genoemde afvalcodes *niet* mochten worden gestort (170605* als enige uitzondering).

Het stortreglement 2003 werd een integraal onderdeel van de Wm-vergunning en de scope van de te storten afvalstoffen bleef c.q. werd hiermee beperkt tot de hierin opgenomen afvalstoffen. Andere afvalstoffen mochten niet worden gestort. Het stortreglement kan niet los worden gezien van de Wm-vergunning. Met een "onderhandse" procedure als die van het stortreglement 2010 kan de scope niet weer 'zomaar' worden verruimd.

Zelfs al zou de Wm-vergunning van 2002 een ruimere scope hebben toegestaan dan nog is die ruimere scope met het onherroepelijk worden van het stortreglement 2003 beperkt tot hetgeen er in het stortreglement 2003 is aangevraagd c.q. vergund. Let wel: het stortreglement 2003 is door Delta zelf ingediend. Het is niet opgelegd door de provincie. Het stortreglement 2003 is dus onherroepelijk. Publicatie hiervan was immers niet nodig omdat het binnen de kaders van de Wm-vergunning van 1992 bleef.

Conclusies:

- De indiening van het stortreglement 2003 heeft de scope van toegestane te storten afvalstoffen beperkt tot de in het stortreglement 2003 genoemde categorieën.
- Als Delta een uitbreiding wil van de scope van te storten afvalstoffen ten opzichte van het stortreglement 2003 dan zal dit via een uitgebreide publieke procedure moeten gebeuren.

In aanvulling op ons beroepschrift, de reeds gestuurde aanvullingen en de nagekomen stukken van akd merken we, voor zover relevant, de volgende punten op:

1. De WCA (Wet Chemische Afvalstoffen) en de BACA zijn hier niet van belang. De vergunningaanvraag van 2001 refereert duidelijk aan Baga. Idem voor het stortreglement 2003.
2. Artikel 11 van de Eural stelt met betrekking tot het begrip 'gevaarlijke afvalstoffen' in voorschriften als gevaarlijke afvalstoffen aangemerkt, de afvalstoffen die onmiddellijk voorafgaand aan het tijdstip van inwerkingtreding van deze regeling als zodanig waren aangewezen. Dit betekent dat de acceptatienormen in bestaande Wm-vergunningen als van DMH gewoon van kracht blijven. In andere woorden: Eural is niet rechtstreeks werkend en het acceptatie regime in de Wm-vergunning is met het van kracht worden van de Eural in april 2002 niet "automatisch" mee veranderd.
3. Bijlage 1 van de stukken van akd betreft een email van ons naar Delta en heeft betrekking op de gesprekken over vervroegde sluiting van de afvalberging. Privaatrechtelijk is uiteindelijk vastgelegd dat dit eind 2012 zal gaan plaatsvinden. Let wel: de Wm-vergunning blijft gewoon van kracht. Belanghebbenden, anders dan provincie en de gemeente Dordrecht, kunnen zich hierop *niet* beroepen.
4. Bijlage 2c: onder "Ad 7d" bevestigt de provincie dat in het stortreglement 2005 het storten van gifgrond/170503 is beperkt tot de Euralnormen. Ons inziens is dit onjuist en moet dit Baga zijn, zie hiervoor. Later verandert de provincie kennelijk van mening in die zin dat dan ook de Eural-grenswaarden kennelijk niet meer gelden.
5. Bijlage 2c: onder "Ad 7f": Hier bevestigt de provincie dat in het stortreglement 2005 de categorie 1905 alleen mag worden gestort als er geen EBAM ("Eenvoudig Biologisch Afbreekbare Materialen") aanwezig is. In het stortreglement 2010 staat in de acceptatielijst niets meer opgemerkt. Zowel stortreglement 2005 als 2010 zijn op dit punt in strijd met de Wm-vergunning, zie verderop.
6. Akd interpreteert het Baga op geheel eigen wijze. Bijlage II bij het Baga (bijlage 8 van de stukken van akd) vermeldt op pagina 13 de "Lijst van uitzonderingen". Akd en provincie gaan er ten onrechte vanuit dat gifgrond onder U.2. i valt: "bouw- en sloopafval" waaruit verontreinigingen als zink, lood, etc. en andere stoffen selectief zijn verwijderd. Deze categorie heeft alleen betrekking op bijvoorbeeld puin, in ieder geval relatief schoon bouw- en sloopafval. In de aanhef van Bijlage 3 van het Baga onder "U.2" (pagina 13) staat dat afvalstoffen niet worden aangemerkt als gevaarlijke afvalstoffen indien ze "*uitsluitend*" bestaan uit... Het woord "uitsluitend" sluit gifgrond hier uit.
7. Baga 1997 bevat geen definitie van "bouw- en sloopafval". Zie bijlage 8 van de stukken van akd, met name de pagina "Nota van toelichting" op pagina 15. In het midden van de pagina wordt hiervoor verwezen naar toelichting Stb. 1993, 617 op het eerder gepubliceerde Baga (Stb. 1993, 617). Zie de volgende pagina waarin wel een definitie van "bouw- en sloopafval" staat.

In NEN 6410, «Afwal en afvalverwijdering, Benamingen en definities», 1e druk, september 1985, is een omschrijving gegeven van het begrip bouw- en sloopafval. Bouw- en sloopafval wordt daarin omschreven als «een afvalstof die vrijkomt bij respectievelijk het bouwen, renoveren en slopen van gebouwen en andere bouwwerken, zoals kunstwerken en wegen.»

Dit afval bestaat in overwegende mate uit steen, gebroken beton, betonijzer, non-ferro metalen, bitumen, asfalt, glas en zand. Daarnaast kan het bouwafval ook andere materialen bevatten die bij de bouw in het afvalstadium zijn geraakt. Als sloopafval wordt niet aangemerkt het afval dat vrijkomt bij het ontmantelen van procesinstallaties, zoals het verwijderen van isolatiebekleding en ovenbemetseling.

Er is geen sprake van «uitsluitend bouw-en sloopafval», indien zich op het moment van afgifte, na selectieve verwijdering in het afval één of meer van de in U.2.i. genoemde componenten bevinden. Onder de term «selectieve verwijdering» wordt verstaan het – zoveel als technisch en economisch mogelijk is – selectief slopen om een zo groot mogelijk gedeelte van het afval opnieuw te kunnen gebruiken. Voor zover het de selectieve verwijdering van asbesthoudende bestanddelen betreft, is aangesloten bij de zinsnede «voor zover dit redelijkerwijs uitvoerbaar is» in artikel 10, tweede lid, van het Asbestbesluit Arbeidsomstandighedenwet en artikel 4, onder a, van het Asbestverwijderingsbesluit.

Staatsblad 1993 617

36

8. De bovengenoemde definitie is dus rechtstreeks van toepassing op het begrip “bouw- en sloopafval” in Bijlage III van het Baga 1997. Deze sluit ook goed aan bij de hierboven genoemde definitie: “afvalstoffen bestaande uit bouwafval, renovatieafval en sloopafval” conform NEN 5880.

Conclusie: ook volgens de Nota van toelichting op het Baga blijkt dat vervuilde grond c.q. gifgrond nooit onder de uitzonderingsgrond van het Baga viel. Oude stortreglementen bevestigen dit in die zin dat voor vervuilde grond altijd de Baga-grenswaarden hebben gegolden, zowel in de oprichtingsvergunning van 1992 als in de latere stortreglementen t/m 2003. Vervuilde grond is onder het Baga nooit vrijgesteld geweest.

Biologisch afbreekbare stoffen

In reactie op de door de provincie en akd ingebrachte stellingen met betrekking tot biologisch afbreekbare stoffen merken wij het volgende op. Het gaat hier b.v. om de groepscode 1905 (waaronder gecomposteerde en niet gecomposteerde fracties van o.a. huishoudelijk afval), 191210 (brandbaar afval), 200108 (biologisch afbreekbaar keuken en kantineafval). Ook geldt dit voor 200304 (slib van septische tanks).

In de considerans van de Wm-vergunning van 2002 wordt nog verwezen naar de “calamiteitenregeling” uit de oprichtingsvergunning van 1992. Op grond hiervan mocht alleen in geval van calamiteiten biologische afbreekbaar afval worden gestort. Dit heeft in Sliedrecht indertijd geleid tot ernstige stankoverlast die aanleiding gaf tot zoveel ophef dat de toenmalige minister Pronk zelf poolshoogte kwam nemen. Het storten hiervan is in de Wm-vergunning van 2002 dan ook uitdrukkelijk verboden: volgens voorschrift 1.9.2 mogen geen afvalstoffen worden gestort die “biologisch afbreekbare afvalstoffen bevatten”. Dit verbod gaat dus verder dan de term “eenvoudig biologisch afbreekbare componenten” op pagina 12 van het stortreglement 2010. Immers “lastiger biologisch afbreekbare componenten” mogen nu volgens het stortreglement 2010 wel worden gestort. Volgens de Wm-vergunning mag dit niet. Volgens de acceptatielijst van het stortreglement 2003 mogen geen van deze categorieën afvalstoffen worden gestort.

In het stortreglement 2005 wordt een opening geboden met een “A(e)”, hetgeen inhoudt dat “onderzoek” nodig is naar het gehalte EBAM, hetgeen al een uitbreiding is.

In het stortreglement 2010 wordt in de acceptatielijst geen enkele restrictie meer gegeven (groen betekent volgens de legenda “*in principe acceptabel*”). Op pagina 12 van het stortreglement 2010 wordt weliswaar gesteld dat wordt “gecontroleerd” op “*eenvoudig biologisch afbreekbare componenten (vergelijkbaar met GFT)*”, maar onduidelijk is hoe dat gaat gebeuren, kennelijk alleen visueel. Echter, compost is bijvoorbeeld niet “vergelijkbaar” met GFT maar mag wel worden gestort volgens de acceptatielijst in het stortreglement 2010.

Voorschrift 1.9.2 van de Wm-vergunning van 2002 sluit het storten van alle bovengenoemde categorieën heel duidelijk uit. Conclusies:

- Afvalstoffen als niet-gecomposteerde fracties van huishoudelijk afval, dierlijk en plantaardig afval en afgekeurde compost bestaan per definitie voor het grootste deel uit "*biologisch afbreekbare afvalstoffen*".
- De begrippenlijst in de Wm-vergunning (pag. 4) refereert alleen aan "biologisch afbreekbare organische fractie" en maakt geen onderscheid naar "eenvoudig biologisch afbreekbare organische fractie".
- Deze categorieën mogen derhalve helemaal niet voorkomen in de acceptatielijst van het stortreglement. Dit geldt ook voor de andere bovengenoemde categorieën die per definitie biologisch afbreekbare stoffen bevatten. Immers, hiermee wordt buiten de kaders van de Wm-vergunning van 2002 getreden.

Normering van minerale olie in het stortreglement 2010

In het stortreglement 2010 wordt op pagina 9/9 van de acceptatielijst met betrekking tot minerale olie een grenswaarde genoemd van 50.000 mg/kg. Dit stemt niet overeen met voorschrift 1.9.2 onder "b". De grenswaarde van 50.000 mg/kg voor minerale olie is in het stortreglement dus 50 maal hoger dan in de Eural (1.000 mg/kg). De norm van 50.000 mg/kg is niet te traceren in voorschrift 1.9.2 noch elders in de Wm-vergunning. Het stortreglement 2010 is op dit punt dus ook strijdig met de Wm-vergunning van 2002.

Provincie wisselt nogal eens van mening

- Volgens de brief van de provincie van 22 november 2006 (bijlage 2c van akd) mag verontreinigde grond concentraties gifstoffen bevatten tot de Eural-grenswaarden. Daarboven is niet toegestaan.
- In een brief van 11 januari 2010 aan OM wordt dit nog eens bevestigd. Dit is ook vele malen mondeling bevestigd.
- In het bestreden besluit van 6 juli 2011 is de provincie kennelijk van mening veranderd en mag verontreinigde grond met concentraties gifstoffen nu ineens wel ook boven de Eural-grenswaarden onbepaald worden gestort. Er is geen enkele grens aan gifstoffen als drins, PAKs, dioxines, etc. meer. Dit is niet alleen in strijd met de vergunning. Dit is voor cliënten ook niet te volgen.

Conclusies

1. De basis onder de stelling van de provincie dat gifgrond onder Baga onder de uitzondering U.2.i van het Baga viel is onjuist zoals blijkt uit de Nota van Toelichting in het Staatsblad/1997/1993. Ook de toentertijd van kracht zijnde NEN 5580 stelt dat de term "bouw- en sloopafval" betekent: Afvalstoffen bestaande uit bouwafval, renovatie-afval en sloopafval. Van bodemsaneringen afkomstige vervuilde c.q. gifgrond valt hier uitdrukkelijk niet onder. Ook de definities in de aanvraag van 2001 en de Wm-vergunning van 2002 bevestigen dit.
2. Ook uit de oprichtingsvergunning en de vele stortreglementen die tot juni 2005 golden blijkt dat voor gifgrond de Baga-grenswaarden bepalend waren voor het al dan niet accepteren van gifgrond. Sindsdien is er geen vergunningprocedure geweest om de scope van te storten afvalstoffen uit te breiden.
3. Alle documenten t/m 2003 geven aan dat de droge stort uitsluitend is bedoeld voor het bergen van niet gevaarlijk afval. StAB heeft dat ook in twee verschillende rapporten bevestigd.
4. De norm van 50.000 mg/kg voor minerale olie is niet te traceren in voorschrift 1.9.2 noch elders in de Wm-vergunning. Het stortreglement 2010 is op dit punt dus ook strijdig met de Wm-vergunning van 2002.
5. in het stortreglement van 2010 staat de deur weer open tot het storten van biologisch afbreekbare stoffen terwijl de Wm-vergunning dit uitdrukkelijk uitsluit.
6. Met het goedkeuren van het stortreglement 2010 is de scope van toegelaten gevaarlijke en biologisch afbreekbare stoffen heel significant toegenomen ten opzichte van hetgeen in de Wm-vergunning is toegestaan. Ten onrechte heeft geen Afdeling 3.4. Uniforme openbare voorbereidingsprocedure plaatsgevonden.
7. Als het goedkeuringsbesluit volgens Nederlandse wetgeving wel juist zou zijn genomen dan is er sprake van strijdigheid met de IPPC-richtlijn, artikel 12 "Wijzigingen van installaties door de exploitanten" lid 2 in combinatie met artikel 15, lid 1 onder (b): belanghebbenden moeten "in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak worden geboden". Dat is hier niet gebeurd ondanks de significante wijziging van de scope van te storten gevaarlijke afvalstoffen. Wij doen derhalve een rechtstreeks beroep op de IPPC-richtlijn en/of de RIE.
8. Het besluit tot goedkeuring van het stortreglement 2010 dient te worden vernietigd.